

[Udenrigsministeren]

staltninger ved en EF-retsakt med hjemmel i artikel 113.

Regeringen mener, at der i videst muligt omfang må sikres sammenhæng mellem den politiske holdning i medlemsstaterne og EFs politik, herunder i forholdet til omverdenen. I det omfang medlemsstaternes politiske vurdering er sammenfaldende, er det kun naturligt, at dette afspejler sig i Fællesskabets konkrete handlinger.

Som eksempel på dette samspil kan nævnes medlemsstaternes og EFs holdning til Tyrkiet. EF-landenes kritiske holdning til den militære regering i Tyrkiet er udviklet på grundlag af en opinion i de enkelte medlemslande, herunder i disses parlamenter, og derefter drøftet i det europæiske politiske samarbejde ud fra de rent politiske aspekter. Når der har været basis for det, har EF på grundlag af traktatens bestemmelser parallelt hermed gennemført foranstaltninger over for Tyrkiet, f.eks. Rådets beslutning om at stille fjerde finansprotokol under associeringsaftalen med Tyrkiet i bero og tilbageholdelsen af midler til gennemførelse af visse uafsluttede projekter under særbistanden til Tyrkiet.

Det kunne også nævnes, at EFs samarbejdsaftaler med Kina og Jugoslavien i betydelig grad er baseret på en positiv politisk indstilling hos medlemsstaterne over for disse lande.

Vender man sig herefter til de vedtagne handelspolitiske foranstaltninger over for Argentina, må det fastslås, at de ønsker om proceduren, jeg anførte i mit brev til rådsformanden, i vid udstrækning er blevet imødekommet. I overensstemmelse med regeringens ønske har der inden for rammerne af det europæiske politiske samarbejde fundet en drøftelse sted af Argentinas invasion af Falklandsøerne, af resolution nr. 502 fra 3. april i år fra sikkerhedsrådet og af eventuelle handelspolitiske foranstaltninger over for Argentina. I erklæringen fra de 10 landes udenrigsministre af 10. april i år fremhæves bl.a., at der vil blive indført importforbud for varer fra Argentina i overensstemmelse med traktatens bestemmelser.

Med denne erklæring som grundlag afholdt EF-medlemslandene herefter rådslagninger efter traktatens artikel 224. Fra dansk side gik vi i disse drøftelser ind for, at et importstop over for Argentina blev gennemført

af hvert af medlemslandene for sig efter samordning som foreskrevet i traktaten.

Regeringen var parat til at gå til folketinget og bede om en vedtagelse af sådanne foranstaltninger efter en fremskyndet procedure. Det var imidlertid i den givne situation klart, at der måtte handles hurtigt og gennemføres ensartede foranstaltninger, såfremt foranstaltningen skulle virke efter sin hensigt, nemlig som et incitament til opnåelse af en forhandlingsløsning. Det besluttedes på denne baggrund at sikre den tekniske gennemførelse af EPS-beslutningen ved en EF-retsakt på grundlag af artikel 113. Regeringen besluttede derfor efter drøftelse i det udenrigspolitiske nævn og folketingets markedsudvalg at acceptere denne løsning.

Regeringen finder, at EFs og medlemsstaternes troværdighed tilsiger, at der sikres overensstemmelse mellem medlemsstaternes erklærede politiske holdning og EFs og medlemsstaternes økonomiske og handelspolitiske handlemåde. En sådan parallelitet kan sikres ved koordinerede, nationale foranstaltninger, hvilket regeringen i en sag som den foreliggende som sagt finder politisk rigtigst.

Forhandling

Holger K. Nielsen (SF):

Som nævnt i begrundelsen for denne forespørgsel har der hidtil været et ret skarpt skel mellem det udenrigspolitiske samarbejde i EF og så det formelle samarbejde under Romtraktaten, som danskerne stemte om i 1972 – i hvert fald således som regeringen selv har fremstillet det.

Adskillelsen er reel nok i den forstand, at Romtraktaten faktisk ikke omhandler udenrigspolitik i EF-regie. Det er derfor et kolossalt skred, som har fundet sted ved accepten af at anvende artikel 113 til udenrigspolitik, som det er tilfældet med sanktionerne over for Sovjetunionen og Argentina. Det må her påpeges, at regeringen selv har erkendt, at dette er udenrigspolitik, ikke handelspolitik. Desværre er der en del, der tyder på, at dette skred blot er begyndelsen til en længere glidebane, medmindre der gribes ind.

Jeg må indledningsvis citere artikel 113 i Romtraktaten. Stk. 1 lyder således:

»Efter udløbet af overgangsperioden lægges ensartede principper til grund for den fælles handelspolitik, navnlig vedrørende